

РЕШЕНИЕ

№ 2633

гр. София, 28.07.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II отделение 25 състав, в публично заседание на 17.05.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **6002** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния Кодекс (АПК) във вр. с чл.215, ал.1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по Жалба на Л. Р. П – Г, Д. Р. Паскалева – Ботева и Маргарита Георгиева П., срещу РЕШЕНИЕ №241/ 16.04.2009г. на Столичен общински съвет (С.), В ЧАСТТА му за УПИ XIII-1461, кв. 86а. С процесния административен акт, на основание чл.22, ал.4, чл.110, ал.1, т.1 и чл.129, ал.1 ЗУТ, са одобрени ПЛАН ЗА РЕГУЛАЦИЯ и ПЛАН ЗА ЗАСТРОЯВАНЕ на местността „Изток-Изток част I и част II” в изрично посочените граници и съгласно приложени проекти.

След образуване на съдебното производство жалбоподателката М Г П. е починала и на нейно място като жалбоподатели са конституирани наследниците ѝ по закон - О. П. П. и З. П. П..

В Жалбата и уточняваща Молба от 16.12.2009г. са изложени доводи за недействителност на процесното Решение на С., В ЧАСТТА за УПИ XIII-1461, кв.86а по плана на гр.С., местността „Изток-Изток част I и част II”, като постановено в противоречие с материалния закон. Жалбоподателите претендират, че с оспорвания административен акт незаконосъобразно собственият им имот - УПИ XIII-1461 е обединен с част от друг имот за който е предвиден нов УПИ VIII с отреждане «за озеленяване». Твърдят, че по отношение на техния имот има предходен влязъл в сила подробен устройствен план (ПУП), одобрен със Заповед № РД-09-50-135/ 22.05.2002г. на главния архитект на С., по силата на който имотът им е отреден за застрояване. Считат, че оспорваното Решение, в частта за техния имот противоречи на действащия

ПУП който е приложен на място, тъй като от 2008г. има издадена виза за проучване и проектиране, а впоследствие съгласуван от район „И” инвестиционен идеен проект. Молят съда да постанови съдебен акт съобразно събраните в хода на делото доказателства.

Ответникът – СТОЛИЧЕН ОБЩИНСКИ СЪВЕТ, представляван в производството от юрк. Ц, оспорва жалбата. В хода на делото и с писмени бележки по съществото на спора излага подробни доводи за нейната неоснователност. Не претендира разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол, съгласно изричната норма на чл.215, ал.1 във вр. с чл.214, т.1 ЗУТ. Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирани лица по смисъла на чл.131, ал.1 във вр. с ал.2 ЗУТ. Не е спорно по делото, че жалбоподателите са собственици на имот - УПИ XIII-1461 който попада в обхвата на одобрения с процесното Решение ПУП – ПР и ПЗ на м. «Изток-Изток част I и част II», кв. 86а.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид наведените от жалбоподателите доводи и извърши проверка на всички основания за законосъобразност на оспорвания административен акт, съдът достигна до следните правни изводи:

Процесното Решение е постановено от компетентен административен орган – Столичен общински съвет, съгласно императивната норма на чл.129, ал.1 ЗУТ и в предписаната от закона форма.

При постановяване на акта не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна:

Административното производство е започнало служебно, в изпълнение на Програмата на Столична община за реструктуриране на жилищните комплекси, подобряване на средата им и съхраняване на благоустройствените площи в междублоковите пространства. В съответствие с изискването на чл.12, ал.2 ЗУТ главният архитект на С. е възложил изработването на проект за подробен устройствен план на местността „Изток-Изток част I и част II” и местността „Дианабад” с Възлагателно писмо № ТП-92-00-25/ 04.05.2006г. (л.227). Приложение към цитираното възлагателно писмо са схеми с обхват на разработките и задание за проектиране по смисъла на чл.125, ал.1 ЗУТ.

Изработения проект на плана е съобщен чрез обявление в Държавен вестник бр.76/ 21.09.2007г., съобразно изискването на чл.128, ал.2 ЗУТ. Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства жалбоподателите да са направили възражение срещу предвижданията на плана относно собствения им имот - УПИ XIII-1461. Това обстоятелство се установява и от приетия по делото Констативен протокол рег.№ АГ-07-03-96/ 26.10.2007г. (л.217-221).

В съответствие с изричната норма на чл.22, ал.4 и във вр. с чл.121, ал.1 ЗУТ проектът е подложен на обществено обсъждане преди внасянето му за разглеждане от общинския експертен съвет по устройство на територията (ОЕСУТ). За установяване на това обстоятелство са приети относими към спора писмени доказателства: копие от съобщение публикувано на интернет страницата на Столична община (л.187); копие от

съобщение публикувано във вестник „Новинар“ на 15.01.2008г. (л.188); Заповед № РД-09-3/ 03.01.2008г. на кмета на район „И“-СО (л.195-196); Протокол от проведено обществено обсъждане (л.199-202); Писмо към АГ-07-23-96/ 09.06.2008г. за резултатите от проведено обществено обсъждане (л.174-175).

Проектът на плана и постъпилите в срок Възражения са разгледани и обсъдени на заседания на ОЕСУТ, проведени съответно на: 17.01.2008г., 13.05.2008г., 13.06.2008г., 02.10.2008г., 14.10.2008г., 20.11.2008г. и 27.01.2009г. За работата на ОЕСУТ и приетите решения във връзка с проекта на ПУП за местността „Изток-Изток част I и част II“ са съставени Протоколи, приети и неоспорени по делото (л.101-148).

Съдът, в решаващия си състав, приема, че оспорваното Решение на С. е съответно на материалноправните норми и на целта на закона, формулирана в чл.1 ЗУТ: чрез устройството на територията да се гарантира устойчиво развитие и благоприятни условия за живеене, труд и отдых на населението.

Правното основание за постановяване на процесния административен акт е чл.22, ал.4 ЗУТ. Съгласно тази норма ново строителство в съществуващите жилищни комплекси се предвижда въз основа на подробен устройствен план по чл.110, ал.4 ЗУТ - план за регулация и режим на застрояване за *преструктуриране* на жилищния комплекс в обхват най-малко територията на един квартал с режим на комплексно застрояване. По смисъла на §5, т.24 от Допълнителните разпоредби на ЗУТ "преструктуриране на жилищни комплекси, на промишлени, курортни, туристически и други селищни образувания" представлява промяна на тяхната структура и застрояване, в това число и чрез образуване на урегулирани поземлени имоти за съществуващи и за нови сгради, за обществено озеленяване, както и за друго предназначение, въз основа на подробен устройствен план.

В процесния случай за изясняване на делото от фактическа страна беше допусната и изслушана съдебно-техническа експертиза. Заключение на вещото лице – А.А., не е оспорено от страните и съдът го кредитира по делото като обективно и компетентно дадено. От заключението на експертизата и обясненията на вещото лице, дадени в съдебно заседание се установяват следните релевантни за спора факти: 1) видно от графичната част на оспорвания административен акт имотът на жалбоподателите - УПИ XIII-1461 попада в кв. 86а и е отреден за жилищно застрояване, а не за озеленяване; 2) оспорваният акт не предвижда промяна в регулационните граници на имота на жалбоподателите, както и в линиите на застрояване от предходния ПУП, одобрен със Заповед № РД-09-50-135/ 22.05.2002г.; 3) предвидените в процесния ПУП параметри на застрояване, включително за УПИ XIII-1461, съответстват на тези, заложените в общия устройствен план на С. за жилищна зона с преобладаващо средноетажно застрояване – Жс, в каквато попада имотът на жалбоподателите; 4) няма издадено и влязло в сила Разрешение за строеж за процесния имот.

При така установените факти неоснователни са твърденията на жалбоподателите за незаконосъобразност на оспорвания административен акт във връзка обединяване на собственият им имот с друг имот и образуване на нов УПИ с отреждане „за озеленяване“.

По изложените съображения настоящият състав приема, че Решението на Столичен общински съвет № 241/ 16.04.2009г. е законосъобразен административен акт и не са налице предпоставки за неговата отмяна.

Мотивиран от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК във вр. с чл.132, ал.1, т.3 ЗУТ,
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на Л. Р. П – Г, Д. Р. П – Б, О. П. П. и З. П. П., всички от гр.С., *срещу* РЕШЕНИЕ № 241/ 16.04.2009г. на Столичен общински съвет, В ОСПОРВАНАТА МУ ЧАСТ за УПИ ХШ-1461, кв. 86а., местността „Изток-Изток част I и част II”, **като НЕОСНОВАТЕЛНА.**

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

БОРЯНА П.